

Romantik İlişki Yaşayan Bireylerin Vakit Geçirme Tercihlerinin Yordayıcısı Olarak Sosyal İlgî, Algılanan İlişki Doyumu, Eğlencelilik ve Çatışma Çözüm Stilleri

Social Interest, Perceived Relationship Satisfaction, Fun and Conflict Resolution Styles as Predictors of Spending Time Preferences of Partners in a Romantic Relationships

Mehmet GÖKTAŞ^{ORCID}, Beril ŞENDOĞAN^{ORCID}, Demet YÜKSEL GEN^{ORCID}

Öz. Araştırmanın amacı; romantik ilişki içerisindeki bireylerin vakitlerini geçirme tercihlerinin yordanmasında sosyal ilgi, algılanan ilişki doyumu, eğlencelilik ve çatışma çözüm stillerinin incelenmesidir. Bu araştırma nicel yaklaşımla oluşturulmuş ve korelasyonel araştırma modelinde bir çalışmadır. Araştırmanın çalışma grubunu; romantik ilişkisi bulunan 309 kişi oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında verilerin toplanması için Romantik İlişkilerde Çatışma Çözüm Stilleri Ölçeği, Romantik İlişkilerde Adlerian Sosyal İlgî Ölçeği ve araştırmacıların tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde “multinomial lojistik regresyon analizi” tekniği kullanılmıştır. Romantik ilişki yaşayan bireylerin çatışma çözüm stillerinin vakitlerini partnerinden ayrı geçirmektense, partneriyle birlikte arkadaşlarıyla ya da partneriyle baş başa geçirme tercihlerini istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yordamadığı ($p>.05$) ancak partnerlerin algıladıkları ilişki doyumlarının ve partnerin sahip olduğu eğlencelilik düzeyinin kurulan her iki modelde de anlamlı bir yordayıcı olduğu bulunmuştur. Bir diğer sonuç ise partnerlerin vakitlerini ayrı geçirmektense, partneriyle birlikte arkadaşlarıyla geçirmelerine yönelik olarak kurulan ilk modelde sosyal ilgi düzeyi anlamlı bir yordayıcı değilken; ikinci modelde cinsiyete göre farklı olarak anlamlı bir yordayıcı olduğu görülmektedir ($p<.05$).

Anahtar Kelimeler. Romantik ilişki, vakit geçirme tercihi, multinomial lojistik regresyon

Abstract. The aim of this study is to examine social interest, perceived relationship satisfaction, fun and conflict resolution styles in predicting the preferences of individuals in a romantic relationship to spend their time. The research was designed with the quantitative research and correlational model. The study group consists 309 people who have romantic relationship. Conflict Resolution Styles Scale and Adlerian Social Interest Scale in Romantic Relationships and a personal information form were used to collect data. For analyzing datas, multinomial logistic regression analysis was used. Conflict resolution styles aren't predictive ($p>.05$), but the perceived relationship satisfaction of the partners and the level of fun have a significant effect in both models in predicting the preferences of individuals in a romantic relationship to spend their time with friends or alone with their partner rather than apart from partner. Another result; the social interest level didn't have any effect in the first model established for the partners to spend their time together with their friends rather than spending their time separately; it has a significant effect on the second model ($p<.05$).

Keywords. Romantic Relationship, spending time preference, multinomial logistic regression

Mehmet Göktaş

Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi
e-mail: mehmet.goktas@hku.edu.tr

Beril Şendoğan

Hasan Kalyoncu Üniversitesi, PDR Doktora Öğrencisi
e-mail: berilsen95@gmail.com

Demet Yüksel Gen

Hasan Kalyoncu Üniversitesi, PDR Doktora Öğrencisi
e-mail: demet_yuksel@yahoo.com

Geliş/Received: 19.06.2021/June,19,2021
Düzelme/Revision: 20.06.2022/June,20,2022
Kabul/Accepted: 01.07.2022/July,1,2022

Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği
Turkish Psychological Counseling and Guidance Association

GİRİŞ

Romantik ilişki, her iki kişinin de gönüllülüğüne dayanan ve karşılıklı olarak kabul edilen bir yakın ilişki türü olarak tanımlanmaktadır (Colins, 2003). Flört, birlikte yaşama, evlilik ve uzun süreli birliktelikler gibi yakın ilişkileri kapsayan romantik ilişkilere dair yapılan tanımlar incelendiğinde birlikte yakınlık, özgür irade, katılma, karşılıklı bağlılık gibi kavramları içerisinde bulundurduğu görülmektedir (Hendrick ve Hendrick, 2006). Romantik ilişkiler ergenlik dönemiyle birlikte ortaya çıkmaya başlasa da aslında romantik ilişkilerin tam olarak yetişkinliğe geçiş süreçlerinde keşfedildiği ve yaşandığı varsayılmaktadır (Küçükarslan ve Gizir, 2014). Küçük yaşlarda anne ve aileyle, ergenlikte arkadaşlarla kurulan bu ilişkilerin, yetişkinlik yıllarıyla birlikte romantik ilişkilere evrilerek devam ettiği görülmektedir. Romantik ilişkilerin, bireylerin yakınlık ihtiyacının doyurulması ve kişilik gelişimlerine katkı sağlaması gibi farklı işlevleri bulunmaktadır. Bireylerin hayatlarını sağlıklı bir şekilde sürdürebilmeleri için ihtiyaç duydukları fizyolojik ve duygusal gereksinimlerinin doyurulması da romantik ilişkiler aracılığıyla sağlanmaktadır (Atak ve Taştan, 2012).

Romantik ilişkinin, bireylerin iyi oluş düzeylerini önemli ölçüde etkilediği yapılan çalışmalarla ortaya konulmuştur (Assad ve Donnellan, 2007). Bu ilişkinin devamı ve niteliği için ise romantik ilişki yaşayan bireylerin ilişkilerinden aldıkları doyumun ve ilişkideki uyumun önemli bir etkisi bulunmaktadır. Bununla birlikte yakın ilişkilerdeki uyum, nitelik, kalite, mutluluk ve doyum gibi kavramların anlamlarının henüz yeterince net olmadığı görülmektedir (Spanier ve Lewis, 1980). Bu bağlamda burada söz edilen niteliği yükseltme kavramının, yüksek düzeyde uyum, mutluluk, uygun iletişim, bütünleşme ve doyumla ilgili olduğu ifade edilebilir. İlişki doyumunu, bireylerin ilişkiye yönelik mutluluk, memnuniyet ve tatmin edici duyguların öznel bir değerlendirmesi olarak tanımlanmaktadır (Hawkings, 1968). Başka bir tanıma göre ise ilişki doyumunu bireyin içinde bulunduğu ilişkiye yönelik duygu, düşünce,

davranışlarını ifade eden, bağlılık, kendini açma ve ilişki yatırımı ile ilişkili bir durum olarak ifade edildiği görülmektedir (Hendrick, 1988). Benzer şekilde Rusbult (1980,1983), ortaya koyduğu yatırım modelinde, ilişkiye yapılan yatırım (harcanan zaman, maddi ve manevi paylaşımlar vb.) arttıkça ilişkiden alınan doyumun arttığını savunmaktadır. Alanyazında ayrıca, partnerlerin ortak bir mizah anlayışı ve ortak karar alma becerisine sahip olmalarının ilişki doyumunu arttırdığı belirtilirken (Lauer, Lauer ve Kerr, 1990); partnerlerin birbirine destek oldukları, birlikte nitelikli vakit geçirdikleri ve sağlıklı iletişim örüntüleri sergiledikleri bir ilişkide her iki tarafın da iyilik hallerinin olumlu yönde etkilendiği ifade edilmektedir (Blanchard, Hawkins, Baldwin ve Fawcett, 2009). Aynı zamanda partnerler arasındaki etkileşimin ilişki uyumu ve kalitesi üzerinde etkili değişkenler olduğunu (Halford, Kelly ve Markman, 1997; Karney ve Bradbury, 1995) belirten çalışmalara rastlanmaktadır. Günlük yaşamda değişen koşullara partnerlerin birlikte uyum sağlaması sonucunda önemli konularda anlaşma sağlanabilen, benzer aktivitelerin beraber keyif alarak yapılabilirdiği, bağlılık ve duygusal yakınlık gösterilen ilişkiler uyumlu olarak tanımlanmaktadır (Spanier, 1972, 1976). Bununla birlikte eşlerin benzer tutum, ilgi ve kişilik özelliklerine sahip olmalarının uyumlu ve mutluluk verici ilişki açısından önemli olduğu vurgulanmaktadır (Karney ve Bradbury, 1995).

Alanyazında uyumlu bireylerin özelliklerine bakıldığında alçakgönüllülük, esneklik, yumuşak başlılık, başkalarını sevmek, vericilik ve sosyal ilgi düzeyinin yüksek oluşu gibi kavramların belirtildiği görülmektedir (Costa ve McCrae, 1992). Bu noktada bireyin sahip olduğu sosyal ilgi düzeyi de ilişkiye olumlu katkılar yapmaktadır (Leak ve Leak, 2006). Alfred Adler'e göre insan başkalarıyla ilişki kurma potansiyeliyle dünyaya gelmektedir. Adler'in ortaya koymuş olduğu Bireysel Psikoloji kuramının kavramları arasında yer alan olan sosyal ilgi kavramı, toplum ve diğer insanlarla ilişkili olma duygusu ile bağdaştırılabilir (Watts, 2012). Bireyler sosyal ilgilerini ortak eylemler ve karşılıklı duyulan saygı ile ortaya çıkarırlar (Leak ve Williams, 1991). Sosyal ilgisi yüksek bireyler topluma yararlı bir şeyler yaparak katkıda bulunma çabası içinde olan, daha üretken olmaya çalışan, özsaygıları

yüksek, başa çıkma becerileri gelişmiş ve daha enerjik kişiler olarak tanımlanmaktadır (Rareshide ve Kern, 1991).

İlişkiler karşılıklı etkileşimi içerir ve sahip olunan bireysel özellikler ilişkileri etkilediği bilinmektedir. Partnerler arasında yaşanan olumsuz etkileşimlerin ilişkideki doyumun azalmasına sebep olduğu belirtilmektedir (Gottman, 1994). Özellikle bu çalışmada da incelenen değişkenlerden olan çatışma kavramı alanda çalışan araştırmacı ve uygulamacılar tarafından sıkça ele alınan ve tüm insan ilişkilerinde olduğu gibi evlilik ve romantik ilişkilerin de kaçınılmaz bir parçası olarak kabul edilen bir kavramdır. Çatışma, partnerlerin birbirleriyle olan farklılıklarından doğan anlaşmazlıklar olarak tanımlanmaktadır (Mackey, Diemer ve O'Brien, 2000). Yapılan çalışmaların partnerlerin çatışmayla nasıl baş ettikleri ve çatışmayı nasıl çözdüklerine odaklandıkları görülürken (Gottman, 1994; Kurdek, 1995), çatışma çözüm stillerine yönelik farklı sınıflandırma ve çatışma çözümünde kullanılan bir çok farklı yaklaşımdan söz etmek mümkündür (Cohan ve Bradbury, 1997; Deutsch, 1994; Greeff ve De Bruyne 2000; Kurdek, 1995; Özgüven, 2000). İlgili alanyazın incelendiğinde, olumlu, pozitif ya da yapıcı olarak kavramsallaştırılan çatışma çözüm yaklaşımlarının yakın ilişkilerdeki uyum ya da doyum üzerinde olumlu etkilerinin olduğu ifade edilebilir (Greeff ve De Bruyne, 2000). Diğer taraftan, olumsuz, negatif ya da yıkıcı/bozucu olarak kavramsallaştırılan çatışma çözüm yaklaşımlarının ise yakın ilişkilerdeki sorunların artmasına, ilişkideki uyum ya da doyumun azalmasına yol açtığı söylenebilir (Greeff ve De Bruyne 2000). Bu bağlamda partnerler arasındaki sorun ve çatışmaların çözülmesinde, anlaşmazlıklara yüzleşerek orta bir noktada buluşma gibi yapıcı davranışların ilişkiye ve bireylere yönelik olumlu katkılar sağladığı görülmektedir (Ünal ve Akgün, 2022). Bu çalışmada kullanılan ve Özen, Salman-Engin ve Sakallı-Uğurlu (2016) tarafından geliştirilen ölçeğin yapısına bakıldığında ise olumlu, olumsuz, geri çekilme ve boyun eğme olmak üzere dört çatışma çözüm stilini içerdiği görülmektedir. Ölçekte olumlu çatışma çözüm stili, yapıcı yolları kullanarak çatışmayla başa çıkmayı ifade eden (örneğin, ortak çözüm noktası bulmaya, uzamadan çözülmesi için kaynağını bulmaya çalışma, kendini partnerin

yerine koymak gibi) ifadelerle açıklanmaktadır. Olumsuz çatışma çözüm stili, çatışmayla başa çıkarken sözel ve fiziksel saldırganlığı içeren yıkıcı davranışlarla (örneğin, sinirlendiğimde kırıcı şeyler söylemek, ilişkiyi bitirmekle tehdit etmek gibi); geri çekilme, çatışma konusunu tartışmayı erteleme, reddetme, kaçınma ya da sessiz kalma; boyun eğme ise kendi fikrini savunmama, eşinin isteklerini kabul etme ve onun isteklerine uyma gibi durumlarla ilişkilendirilmiştir.

Sosyal bir varlık olan insanın kimlik ve kişilik gelişimlerini etkileyerek olgunlaştıran, yetişkinliğe geçişte onlara ilişkisel bir bakış açısı kazandıran ve sonraki ilişki dinamiklerine bu denli etki eden örüntülerin incelenerek romantik ilişkisi bulunan bireylerin birlikteliklerini ve vakit geçirme tercihlerini etkileyen durumların araştırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmada romantik ilişkideki bireylerin partnerleriyle vakit geçirme tercihlerinin açıklanmasında sosyal ilgi, algılanan ilişki doyumu, partnerin eğlencelilik düzeyi ve çatışma çözüm stillerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Partnerlerin vakit geçirme tercihlerini yordayan değişkenlerin açıklanmasının romantik ilişki dinamiklerinin daha iyi anlaşılması noktasında alanyazına katkı sunacağı düşünülmektedir.

YÖNTEM

Nicel araştırma yaklaşımı ile oluşturulan bu çalışma, korelasyonel araştırma desenindedir. Korelasyonel araştırma, iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkileri ve birlikte değişimlerini belirlemek, neden-sonuç ile ilgili ipuçlarını elde etmek için herhangi bir manipülasyon olmaksızın incelendiği araştırma türüdür (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz, Demirel, 2020; Fraenkel, Wallen ve Hyun, 2012). Bu kapsamda araştırmanın bağımlı değişkeni romantik ilişkisi bulunan bireylerin vakit geçirme tercihleridir. Araştırmanın bağımsız değişkenleri ise sosyal ilgi, algılanan ilişki doyumu, eğlencelilik ve çatışma çözüm stilleridir.

Araştırma Grubu

Araştırma kapsamında çevrimiçi ortamda ulaşılan çalışma grubu; romantik ilişkisi bulunan 231'i kadın, 78'i erkek olmak üzere toplam 309 kişiden oluşmaktadır ve çalışma grubunda yer alan katılımcıların yaş ortalaması $\bar{X}=27,5$ 'tir. Araştırma grubuna ulaşılması adına amaçsal (amaçlı) örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme yöntemi belli ölçütleri karşılayan veya belli özelliklere sahip olunması gereken özel durumlarla tercih edilmektedir. Ölçüt örnekleme yöntemi, örneklem için belirlenen ölçütü karşılayan birimlerin örnekleme dahil edilmesiyle oluşturulmaktadır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz, Demirel, 2020). Bu çalışmaya dahil olma ölçütü, bireylerin romantik ilişkisinin bulunması olarak belirlenmiştir.

Tablo 1. Katılımcılara ait betimleyici istatistikler

Değişken		n	%
Cinsiyet	Kadın	231	74.8
	Erkek	78	25.2
Eğitim Durumu	Ortaokul	6	1.9
	Lise	73	23.6
	Lisans	202	65.4
	Yüksek Lisans/Doktora	28	9.1
Çalışma Durumu	Çalışıyor	161	52.1
	Çalışmıyor	148	47.9
İlişki Süresi	0-6 Ay	61	19.7
	6-12 Ay	28	9.1
	12-18 Ay	38	12.3
	18-24 Ay	25	8.1
	24-30 Ay	23	7.4
	30 Ay ve üzeri	134	43.4
Vakit Geçirme Tercihleri	Partnerimden ayrı	35	11.3
	Partnerimle birlikte arkadaşlarımızla	138	44.7
	Partnerimle baş başa	136	44

Katılımcılara ait betimleyici istatistikler incelendiğinde, katılımcıların 231'inin kadın (%74.8), 78'inin (%25.2) erkeklerden oluştuğu, büyük çoğunluğunun eğitim durumunun lisans düzeyinde (%65,4, n=202) olduğu ve 161'inin (%52.1) çalıştığı, 148'inin (%47.9) ise çalışmadığı görülmektedir. Yine çok sayıda katılımcı ilişkisinin 30 ay ve üzeri bir süredir devam ettiğine (%43.4, n=134) ulaşılmıştır. Katılımcıların 35'i (%11.3) vaktini partnerinden ayrı geçirmeyi, 138'i (%44.7) partneriyle birlikte arkadaşlarıyla geçirmeyi ve 136'sı (%44) ise partneriyle baş başa geçirmeyi tercih ettiğini bildirmiştir.

Veri Toplama Araçları

Bu kısımda, araştırmada kullanılan veri toplama araçları olan Kişisel Bilgi Formu, Romantik İlişkilerde Çatışma Çözüm Stilleri Ölçeği, Romantik İlişkilerde Adlerian Sosyal İlgililik Ölçeği ile ilgili detaylı bilgilere yer verilmiştir.

Kişisel Bilgi Formu. Araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu katılımcıların cinsiyet, yaş, çalışma ve eğitim durumu, ilişki süresi, partnerin eğlenceli bulunma düzeyi, ilişkiden algılanan doyum ve ilişkide vakitlerini geçirme tercihlerine dair bilgileri almaya yönelik sorulardan oluşmaktadır. Formda, katılımcıların ilişkiden aldıkları doyum ve partnerlerinin eğlencelilik düzeylerini değerlendirmek amacıyla derecelendirmeli iki soru kullanılmıştır.

Romantik İlişkilerde Çatışma Çözüm Stilleri Ölçeği (ÇÇSÖ). Özen ve arkadaşları (2016) tarafından geliştirilen Romantik İlişkilerde Çatışma Çözüm Stilleri Ölçeği, olumlu çatışma çözüm stili, olumsuz çatışma çözüm stili, boyun eğme ve geri çekilme olarak adlandırılan 4 boyuttan ve toplamda 25 maddeden oluşmaktadır. Ölçek 6'lı likert (1-Hiç katılmıyorum, 6-Çok katılıyorum) tipinde oluşturulmuş olup, ölçekten alınan yüksek puanlar ilgili boyutun davranışlarının sıklıkla yapıldığını göstermektedir. Ölçekten toplam puan alınamamaktadır. Olumsuz çatışma çözüm stili 7, diğer stiller 6'sar maddeden oluşmaktadır. Olumsuz çatışma çözüm stili alt boyutundan alınabilecek maksimum

puan 42, diğer üç alt boyuttan alınabilecek maksimum puan 36'dır. Alt boyutlara ait Cronbach alfa güvenilirlik katsayıları 'olumlu çatışma çözüm stilleri' için .80, 'olumsuz çatışma çözüm stilleri' için .82, 'geri çekilme' için .74 ve 'boyun eğme' alt boyutu için ise .73 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada ölçeğin alt boyutlarına ait Cronbach alfa güvenilirlik katsayıları ise 'olumlu çatışma çözüm stilleri' için .62, 'olumsuz çatışma çözüm stilleri' için .81, 'geri çekilme' için .75 ve 'boyun eğme' alt boyutu için ise .79 olarak hesaplanmıştır.

Romantik İlişkilerde Adlerian Sosyal İlgı Ölçeği. Araştırmada Kalkan (2009) tarafından, bireylerin romantik ilişkilere yönelik sosyal ilgi düzeylerini ölçmek için geliştirilen Romantik İlişkilerde Adlerian Sosyal İlgı Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 5'li likert tipi (1-Kesinlikle katılmıyorum, 5-Tamamen katılıyorum) bir dereceleme sahiptir ve toplamda 24 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte 8 madde ters puanlanmaktadır. Ölçekten alınan yüksek puan yüksek sosyal ilgi düzeyini göstermektedir. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı .90 olarak bulunmuştur. Ölçeğin Türkçe geçerlilik çalışmasında ise benzer ölçekler geçerliği için Toplumsal İlgı Ölçeği (Soyer, 2003) kullanılmış ve iki ölçek arasındaki korelasyon $r=0.64$ olarak bulunmuştur. Bu çalışmada ise ölçeğin Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı .81 olarak hesaplanmıştır.

İşlem

Veriler Google Formlar üzerinden oluşturulan ölçekler aracılığıyla çevrimiçi olarak toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS v.23 programına aktarılarak analize hazır hale getirilmiştir.

Verilerin Analizi

Analizler öncesinde ilk olarak veri seti incelenmiştir. Çalışmanın verileri çevrimiçi ortamda google formlar aracılığıyla elde edildiği için herhangi bir kayıp veriye rastlanmamıştır. Ardından 319 kişiden oluşan veri setinde tek ve çok boyutlu uç değer incelemesine geçilmiştir. Tek boyutlu uç değer incelemesi için veriler standart Z puanlarına dönüştürülerek

incelenmiş, 10 katılımcıya ait verilerin uç değer olduğu (± 3 dışında değer aldığı) görülerek veri setinden çıkarılmıştır. Çok boyutlu uç değer incelemesinde ise herhangi bir uç değere rastlanmamıştır. Çıkarılan verilerin ardından kalan 309 veri ile analizlere devam edilmiştir. Ayrıca değişkenler için çarpıklık değerlerinin -1.04 ile 0.75 arasında, basıklık değerlerinin -0.95 ile 0.78 arasında değiştiği görülmüştür. Elde edilen bu değerlerle birlikte histogram grafikleri ve normallik testleri incelenerek normallik varsayımlarının karşılandığı, verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Veri setindeki değişkenlerin ikili korelasyonları incelenerek aralarında herhangi bir çoklu bağlantılılık probleminin olmadığı, ilişkilerin .90'dan küçük değerler aldığı tespit edilmiştir. Ardından analize dahil olan değişkenlere yönelik VIF ve tolerans değerlerine bakılmış, VIF değerlerinin kabul edilebilir değerler (10'dan küçük) aralığında olduğu; tolerans değerlerinin ise .10'dan daha büyük değerler aldığı görülmüş ve bu noktadaki varsayımların doğrulandığı tespit edilmiştir.

Verilerin analizinde “multinomial lojistik regresyon” analizi kullanılmıştır. Multinomial (çok kategorili) lojistik regresyon analizi, bağımlı değişkenin ikiden daha fazla kategoriye sahip olduğu, bağımsız değişkenlerin kategorik ve sürekli değişkenler olarak analize dahil edilebildiği aynı zamanda ortak etkilerin incelenmesine olanak tanıyan bir analiz yöntemidir (Tabachnick ve Fidell, 2015). Bu bağlamda araştırmanın bağımlı değişkeni olan partnerlerin vakit geçirme tercihleri; birbirinden ayrı, partneriyle birlikte arkadaşlarıyla ve baş başa vakit geçirme olarak sınıflandırılmış ve üç kategori tanımlanmıştır. Analizde kullanılan referans noktası (sabit) partnerlerin birbirlerinden ayrı vakit geçirme tercihi olarak belirlenirken, partnerlerin birlikte arkadaşlarıyla veya baş başa vakit geçirme tercihleri bu kategori üzerinden yorumlanmıştır. Aynı zamanda bağımlı değişkene ait bu kategorilerin, araştırmanın bağımsız değişkenleri olan sosyal ilgi, algılanan ilişki doyumu, eğlencelilik ve çatışma çözüm stillerinin ilişkisi incelenirken, cinsiyet değişkeni ortak etkiye bakmak amacıyla analize dahil edilmiştir. Analizlerden elde edilen bulgular bir sonraki kısımda sunulmuştur.

BULGULAR

Romantik ilişkisi bulunan bireylerin sosyal ilgi, algılanan ilişki doyumu, eğlencelilik ve çatışma çözüm stillerinin, vakit geçirme tercihlerini yordamasındaki etkisine dair gerçekleştirilen multinomial lojistik regresyon analizi sonuçları Tablo 2’de sunulmuştur. Modelin tamamına ait değerler incelendiğinde başlangıç modelindeki “-2 Log Likelihood” (-2LL) hata değeri 598,166 iken nihai modelde bu değer 537,942’ye düştüğü görülmüştür ($p < .05$). Bu durum, modelin manidar bir biçimde çalıştığını göstermektedir.

Tablo 2. Romantik İlişkideki Bireylerin Vakit Geçirme Tercihlerine İlişkin Multinomial Lojistik Regresyon Analizi Sonuçları

<i>Model</i>	<i>Değişken</i>	<i>B</i>	<i>Std. Hata</i>	<i>Wald</i>	<i>p</i>	<i>Exp(B)</i>
Partneriyle Birlikte Arkadaşlarıyla	Sabit	-4.137	4.171	.984	.321	
	Cinsiyet	.275	4.501	.004	.951	1.317
	Olumsuz Çatışma	.022	.033	.427	.514	1.022
	Olumlu Çatışma	-.014	.050	.075	.784	.986
	Boyun Eğme	.059	.042	1.974	.160	1.061
	Geri Çekilme	-.002	.035	.003	.957	.998
	Sosyal İlgi	-.045	.039	1.323	.250	.956
	Algılanan İlişki Doyumu	.670	.156	18.361	.000	1.954
	Eğlencelilik	.851	.541	2.473	.116	2.342
	Kadın*Sosyal İlgi	.063	.046	1.877	.171	1.065
	Kadın*Eğlencelilik	-1.461	.656	4.962	.026	.232
	Partneriyle Baş Başa	Sabit	-5.954	4.339	1.883	.170
Cinsiyet		-.499	4.702	.011	.916	.607
Olumsuz Çatışma		.039	.034	1.284	.257	1.039
Olumlu Çatışma		.027	.052	.263	.608	1.027
Boyun Eğme		.055	.043	1.669	.196	1.057
Geri Çekilme		-.014	.036	.155	.694	.986
Sosyal İlgi		-.075	.041	3.401	.065	.928
Algılanan İlişki Doyumu		.753	.161	21.870	.000	2.124
Eğlencelilik		1.545	.594	6.774	.009	4.689
Kadın*Sosyal İlgi		.109	.048	5.181	.023	1.115
Kadın*Eğlencelilik		-2.371	.700	11.460	.001	.093

R² Sonuçları   **Cox and Snell = .177 , Nagelkerke = .207 , McFadden = .101**

Tablo 2’de verilen ilk model partnerlerin birbirinden ayrı vakit geçirmeyi tercih etmektense partneriyle birlikte arkadaşlarıyla vakit geçirmeyi; ikinci model ise partnerlerin birbirinden ayrı vakit geçirmeyi tercih etmektense partneriyle baş başa vakit geçirmeyi göstermektedir. Analizde kullanılan referans noktası (sabit) birbirlerinden ayrı vakit geçirme tercihi olarak alınmıştır.

Tablo 2 incelendiğinde, romantik ilişkideki bireylerin algıladıkları ilişki doyumları kurulan her iki modelde de anlamlı bir etkiye sahiptir ($p < .05$). Yani partnerlerin ilişkiden algıladıkları doyum arttıkça, vakitlerini birbirinden ayrı geçirmektense partneriyle birlikte arkadaşlarıyla geçirme olasılığı artmaktadır. Yine partnerlerin ilişkiden algıladıkları doyum arttıkça vakitlerini partnerinden ayrı geçirmektense, partneriyle baş başa geçirme olasılığının arttığı bulunmuştur. Partnerlerin vakit geçirme tercihlerinin sınıflandırılması noktasında çatışma çözüm stillerinin ise her iki modelde de herhangi bir yordayıcılığı bulunmadığı görülmektedir ($p > 0.5$).

Partnerlerin sosyal ilgi düzeyleri ilk modelde de herhangi bir etkiye sahip değilken; ikinci modelde anlamlı bir etki yarattığı ve bu etkinin cinsiyete göre farklılaştığı görülmektedir ($p < .05$). Bir diğer deyişle bu bulgu, sosyal ilgi düzeyindeki artışın, partnerlerin vakitlerini ayrı geçirmektense baş başa geçirme olasılıklarını arttırdığı şeklinde ifade edilebilir. Ancak bu etki vaktini partnerinden ayrı geçirmektense, partneriyle birlikte arkadaşlarıyla geçirme olasılığının kestirilmesine yönelik olarak kurulan ilk modelde ortaya çıkmamaktadır ($p > .05$).

Partnerin sahip olduğu eğlencelilik düzeyinin ise her iki modelde de vakit geçirme tercihlerinin kestirilmesine yönelik anlamlı ve cinsiyete göre farklılık içeren bir etkiye sahip olduğu görülmektedir ($p < .05$). Ayrıca ikinci modelde partnerinin eğlencelilik düzeyinin artmasının,

cinsiyetten bağımsız olarak, partnerlerin vakitlerini ayrı geçirmektense, baş başa geçirme olasılıklarını arttırdığı bulunmuştur.

İlgili tabloda β kat sayıları ve Wald istatistiklerine ait puanlar, yordayıcı değişkenlerin her birinin modele ne düzeyde katkı sağladığını göstermektedir. Buna göre modele en büyük katkıyı algılanan ilişki doyumu değişkeninin sağladığı, ardından sırasıyla partnerin eğlencelilik düzeyi ve sosyal ilgi değişkenlerinin geldiği tespit edilmiştir.

Modelin açıkladığı varyans oranlarının ise üç ayrı hesaplamaya göre $R^2_{CS} = \%18$, $R^2_N = \%21$ ve $R^2_{MF} = \%10$ olduğu görülmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada romantik ilişki içerisindeki bireylerin vakitlerini geçirme tercihlerinin yordanmasında sosyal ilgi, algılanan ilişki doyumu, eğlencelilik ve çatışma çözüm stillerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Araştırma sonucunda partnerlerin ilişkiden algıladıkları doyum arttıkça, vakitlerini birbirinden ayrı geçirmektense partneriyle birlikte arkadaşlarıyla geçirme olasılığının arttığı görülmüştür. Araştırma bulgularını destekleyici bir şekilde Türk ve Demirli Yıldız (2017) aşkın ilişki doyumunu arttırdığını ve yalnızlığı azalttığını dile getirmiştir. Bu doğrultuda romantik ilişki (aşk) içerisinde bulunan bireylerin ilişki doyumu arttığında yalnızlıklarının azalarak zamanlarını birbirlerinden ayrı geçirmektense partneriyle birlikte arkadaşlarıyla geçirme olasılığını arttığı söylenebilir.

Araştırma sonuçları partnerlerin ilişkiden aldıkları doyum arttıkça vakitlerini ayrı geçirmektense, partnerleriyle baş başa geçirme olasılıklarının arttığını göstermektedir. Partnerlerin paylaşımda bulunabileceği duygusal bir romantik ilişki içerisinde olmasının partnerleri yalnızlıktan koruyacağı (Türk ve Demirli Yıldız, 2017) diğer bir deyişle vakitlerini ayrı geçirmektense baş başa geçirme olasılıklarını

arttıracığı düşünülmektedir. Partnerler romantik ilişkilerinden doyum sağlayamadıklarında yüksek düzeyde yalnızlık deneyimlemektedirler (Bernardon vd., 2011; Wei, Russel ve Zkalik, 2005; Weiss, 1973) yani vakitlerini ayrı geçirebilmektedirler. Ayrıca romantik ilişkide çoğu zaman ötekine ihtiyaç duyulmaktadır (Durmaz ve Ercan, 2019).

Partnerlerin vakit geçirme tercihlerinin sınıflandırılması noktasında çatışma çözüm stillerinin ise herhangi bir yordayıcılığının olmadığı görülmüştür. Yani partnerlerin vakitlerini ayrı, birlikte arkadaşlarıyla veya baş başa geçirmelerinde sahip oldukları çatışma çözüm stillerinin herhangi bir etkisi bulunmamaktadır. Bu araştırmada partnerlerin çatışma çözüm stillerinin vakit geçirme tercihlerini anlamlı bir şekilde yordayacağı düşünülmüştür. Ancak bulgular bu düşüncenin tersine işaret etmektedir. Bu durum partneriyle vakit geçirme tercihlerinde başka ilişki dinamiklerinin etkili olabileceğini düşündürmektedir. Bu araştırmadaki bulguların aksine ilgili literatüre bakıldığında evli bireylerdeki ilişki doyumuyla çatışma çözüm becerileri arasında anlamlı bir ilişkinin varlığı görülmektedir. Evlilik ilişkisi içindeki olumlu çatışma çözüm becerileri arttıkça ilişki doyumlarının da arttığı belirtilmektedir (Christensen ve Shenk, 1991; Gottman ve Silver, 2017; Kurdek, 1995; Metz ve Rosser, 1994). Gottman ve Levenson (1992) çiftlerin olumlu çatışma becerileri arttıkça karşılaştıkları problemlerle daha iyi baş edebildikleri, problemleri hakkında konuşabildikleri dolayısıyla uzlaşma sağlayabildiklerini bildirmektedir. Bu örüntüyü gösteren çiftlerin birbirlerinin isteklerini daha çok önemsedikleri, birlikte daha fazla vakit geçirdiklerini, aktivitelerini paylaştıklarını belirtmektedir. Ancak bu çalışmadaki romantik ilişkilerde çatışma çözüm becerileri değişkeninin vakit geçirme tercihlerini yordamada anlamlı bir etkisinin bulunmamasının, bir evlilik ilişkisi içerisindeki gibi partnerlerin aynı çatı altında yaşamamaları ve bu çatışmaları tolere edebilecekleri kişisel alanlarının varlığının fazlalığı ile ilgisi olabileceği düşünülmektedir.

Araştırmanın bir diğer sonucu olarak sosyal ilgi düzeyindeki artışın, partnerlerin vakitlerini partnerinden ayrı geçirmektense baş başa geçirme olasılıklarını arttırdığı ve bu etkinin cinsiyete göre farklılık

gösterdiği'dir. Araştırmanın bu sonucu, kadın ve erkeklerin romantik ilişkilerine yönelik sosyal ilgi düzeylerinin birbirinden farklılaştığı bulgusuyla örtüşmektedir (Uysal Çelik, 2018).

Araştırmada partnerin eğlencelik düzeyinin artmasının, partnerlerin vakitlerini ayrı geçirmektense, baş başa geçirme olasılıklarını arttırdığı görülmüştür. Alanyazında partnerlerin eğlencelik düzeyleri ile vakit geçirme tercihlerini inceleyen bir araştırmaya rastlanmamıştır. Glasser'in seçim teorisinde eğlence psikolojik temel bir ihtiyaç olarak yer almaktadır (Glasser, 2005). Bu bulgu partnerini eğlenceli bulan bireylerin ayrı vakit geçirmek yerine bu ihtiyaçlarını karşılamak için partneriyle baş başa vakit geçirmeyi tercih ettikleri şeklinde yorumlanabilir. Son olarak ilişki yaşayan bireylerin boş vakitlerini geçirme tercihlerini yordayan değişkenlerin ortaya konulması önemli olarak görülmektedir, çalışmada elde edilen bulgular alanyazın çerçevesinde değerlendirilerek ortaya konulmuştur.

SINIRLILIKLAR VE ÖNERİLER

Bu çalışmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Bu sınırlılıklardan biri ölçeklerden toplanan verilerin öz bildirim dayanağı olmasıdır. Covid-19 pandemi süreci de dikkate alındığında partnerlerin çok uzun bir süredir bir arada olamadıkları, sosyal ortamlarının ve birlikte vakit geçirecek ortamlarının olmamasından dolayı partnerlerin birbirleriyle ya da arkadaşlarıyla vakit geçirmeye duydukları özlem öz-bildirimlerini etkilemiş olabilir. Araştırmanın Covid-19 gibi küresel bir salgın döneminde değil de normalleşme sürecinin de bittiği bir dönemde yapılmasının sonuçları farklılaştırabileceği düşünülmektedir. Bu durumun genellenebilirlik açısından da bir sınırlılık yaratmış olduğu olasıdır.

Bu araştırmanın çalışma grubunu romantik ilişkisi bulunan 231'i kadın, 78'i erkek olmak üzere toplam 309 kişi oluşturmaktadır. Bu bağlamda

araştırmanın daha büyük örneklem gruplarıyla ve daha fazla erkek katılımcı ile yapılmasının fayda sağlayabileceği ifade edilebilir.

Bu araştırma romantik ilişkisi bulunan bireylerle yürütülmüştür. Çalışmanın elde edilen bulguları yakın ilişki dinamiklerine dair bazı açıklamalar sunmaktadır. Benzer çalışmaların ayrıca evli bireylerle de yapılmasının partnerlerin vakit geçirme tercihlerine dair daha anlamlı ve farklı örüntüleri ortaya çıkarabileceği düşünülmektedir. Yine bu iki grup arasında karşılaştırmalı çalışmalar yapılması alanyazına katkı sağlayacaktır. Bununla birlikte çalışmada bireylerin boş vakitlerini geçirme tercihlerini yordayabilmek üzere ele alınan sosyal ilgi, algılanan ilişki doyumu, eğlencelilik ve çatışma çözüm stili değişkenlerinin, bu çalışmanın örneklem grubunun ilişki beklentileri ile alakalı bazı ipuçları verdiği ve çalışmanın sonuçlarına etki edebileceği düşünülmektedir. Farklı örneklemlemlerle yapılacak benzer çalışmalarla daha zengin karşılaştırmalar yapılabilir, bulgular elde edilebilir.

Araştırmada partnerlerin vakit geçirme tercihlerini anlamlı olarak yordayacağı düşünülen partnerin eğlencelilik düzeyini değerlendiren literatürde herhangi bir ölçme aracı bulunmamasından dolayı; bu değişkenle ilgili bilgi toplamak için kişisel bilgi formunda 1-5 arasında bir derecelendirme yapımları istenmiştir. Bu durum araştırmanın diğer bir sınırlılığıdır.

Romantik ilişkide ilişki doyumu arttıkça partnerlerin birlikte vakit geçirme tercihlerinin de fazlaştığı görülmektedir. İlgili alanyazında ilişki doyumunu arttıkça partnerlerin ortak aktivitelerinin arttığı göz önünde bulundurulduğunda, evlilik öncesi ilişki süreçlerinin güçlendirilmesine yönelik düzenlenecek olan program ve eğitimlerde partnerlerin birlikte vakit geçirmelerine dönük etkinliklere de yer verilmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir. Bu etkinliklerin yer alması bireylerin hem sosyal ilgilerini arttırarak ilişkilerini güçlendirebileceği, hem de partnerleriyle birlikte vakit geçirdikçe birbirlerini daha yakından tanıma ve sahip oldukları ilişki dinamiklerine dair farkındalıklarını arttırma fırsatı bulmaları açısından önemli görülmektedir.

KAYNAKÇA

- Assad, K. K. ve Donnellan, M. B. (2007). Optimism: An enduring resource for romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 93(2), 285-297.
- Atak, H. ve Taştan, N. (2012). Romantik İlişkiler ve Aşk. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 4(4), 520-546. doi: 10.5455/cap.20120431.
- Bernardon, S., Babb, K., Hakim-Larson, J. ve Gragg, M. (2011). Loneliness, attachment and the perception and use of social support in university students. *Canadian Journal of Behavioral Science*, 43(1), 40-51.
- Blanchard, V. L., Hawkins, A. J., Baldwin, S. A. ve Fawcett, E. B. (2009). Investigating the effects of marriage and relationship education on couples' communication skills: A meta-analytic study. *Journal of Family Psychology*, 23(2), 203-214.
- Brennan, K. A., Clark, C. L. ve Shaver, P.R. (1998). Self-report measurement of adult attachment: An integrative overview. In J. A. Simpson and W. S. Rholes (Eds.), *Attachment theory and close relationships* (pp. 46-76). New York: Guilford Press.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Christensen, A. ve Shenk, J. (1991). Communication, Conflict And Psychological Distance In Nondistressed, Clinic And Divorcing Couples. *Journal of Consulting And Clinical Psychology*, 59, 458-463.
- Cohan, C. L. ve Bradbury, T. N. (1997). Negative life events, marital interaction and the longitudinal course of newlywed marriage. *Journal of Personality and Social Psychology*, 73(1), 114-128.
- Collins, W.A. (2003). More and Myth: The Developmental Significance of Romantic Relationships During Adolescence. *Journal of Research on Adolescence*, 13(1), 1- 24. doi: 10.1111/1532-7795.1301001
- Costa, P. T. ve McCrae, R. R. (1992). Normal personality assessment in clinical practice: The NEO personality inventory. *Psychological Assessment*, 4, 5-13.
- Deutsch, M. (1994). Constructive conflict resolution: Principles training, and research. *Journal of Social Issues*, 50, 13-32.
- Durmaz, H. ve Ercan, H. (2019). Beliren yetişkinlikte aşk stillerinin demografik değişkenler, ana babaya bağlanma ve kişilik özellikleri açısından incelenmesi. *Başkent University Journal of Education*, 6(1), 98-110.
- Fraenkel, J. R., Wallen, N. E. ve Hyun, H. H. (2012). *How to design and evaluate research in education*. New York: McGraw-Hill.
- Glasser, W. (2005). *Kişisel özgürlüğün psikolojisi: Seçim teorisi* (Çev. M. İzmirli). İstanbul: Hayat Yayıncılık.
- Gottman, J. M. (1994). What predicts divorce? The relationship between marital processes and marital outcomes. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Gottman, J. ve Silver, N. (2017). *Evliliği sürdürmenin yedi ilkesi* (E. Deniz, çev.). İstanbul: Varlık.

- Gottman, J. M. ve Levenson, R. W. (1992). Marital processes predictive of later dissolution: Behavior, physiology, and health. *Journal of Personality And Social Psychology*, 63(2), 221.
- Greeff, A. P. ve De Bruyne, T. (2000). Conflict Management Style and Marital Satisfaction. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 26, 321-334.
- Halford, W. K., Kelly, A. ve Markman, H. J. (1997). The concept of a healthy marriage. In W. K. Halford & H. j. Markman (eds). *Clinical Handbook of Marriage and Couples Interventions* (pp 3-12). New York: John Wiley.
- Hawkins, J. L. (1968). Associations between companionship, hostility, and marital satisfaction. *Journal of Marriage and the Family*, 30(4), 647-650. <https://doi.org/10.2307/349510>.
- Hendrick, S. S. (1988). A Generic Measure of Relationship Satisfaction . *National Council on Family Relations* , 50(1), 93-98.
- Hendrick, S. S. ve Hendrick, C. (2006). Measuring respect in close relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 23(6), 881-899.
- Hosmer, D. W., Lemeshow, S. ve Sturdivant, R. (2013). *Applied Logistic Regression*. Canada: Wiley & Sons Publication.
- Kalkan, M. (2009). Adlerian social interest scale-romantic relationship form: scale development and psychometric properties. *Individual Differences Research*, 7, 40-48.
- Karney, B. R. ve Bradbury, T. N. (1995). The longitudinal course of marital quality and stability. A review of theory, method and research. *Psychological Bulletin*, 118(1), 3-34.
- Küçükarslan, M. ve Gizir, C. A. (2014). Üniversite öğrencilerinin romantik ilişki inançlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 5(42), 148-159.
- Kurdek, L.A. (1995). Predicting Change In Marital Satisfaction From Husbands' and Wives' Conflict Resolution Styles. *Journal Of Marriage And Family*, 57(1), 153-161.
- Lauer, R. H., Lauer, J. C. ve Kerr, S. T. (1990). The long-term marriage: Perceptions of stability and satisfaction. *The International Journal of Aging and Human Development*, 31(3), 189-195.
- Leak, G. (1991). Two social interest measures and social desirability responses sets. *Individual Psychology*, 47, 136-140.
- Leak, G. K. ve Leak, K. C. (2006). Adlerian social interest and positive psychology: A conceptual and empirical integration. *Journal of Individual Psychology*, 62(3), 207-223.
- Mackey, R. A., Diemer, M. A. ve O'Brien, B. A. (2000). Conflict-management styles of spouses in lasting marriages. *Psychotherapy*, 37(2), 134-148.
- Metz, M.E. ve Rosser, B.R.S. (1994). Differences In Conflict Resolution Styles Among Heterosexual, Gay and Lesbian Couples. *Journal Of Sex Research*, 31(4), 293-309.
- Özen, A., Salman-Engin, S. ve Sakallı-Uğurlu, N. (2016). Romantik İlişkilerde Çatışma Çözüm Stilleri Ölçeği: Geçerlik Güvenirlik Çalışması. *Nesne Dergisi*, 4(7), 1-19.
- Özgüven, İ. E. (2000). *Evlilik ve aile terapisi*. Ankara: PDREM Yayınları.

- Savcı, M. ve Aysan, F., (2016). Yakın İlişkilerde Yaşantılar Ölçeği Kısa Formu'nun Türkçe Uyarlaması: Geçerlik ve Güvenirlik çalışması. IX. Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi bildiri kitabı içinde. (ss. 837-836). Çanakkale.
- Soyer, M. (2003). Toplumsal ilgi ölçeğinin uyarlanması geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 21, 29-34.
- Spanier, G. B. (1972). Romanticism and marital adjustment. *Journal of Marriage and The Family*, 34(3), 481-487.
- Spanier, G. B. (1976). Measuring dyadic adjustment: A new scales for assessing the quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and the Family*, 38(1), 15-28.
- Spanier, G. B. ve Lewis, R. A. (1980). Marital quality: A review of the seventies. *Journal of Marriage and the Family*, 42(4), 825-839.
- Rareshide, M. ve Kern, R. (1991). Social interest: The haves and have nots. *Individual Psychology: Journal of Adlerian Theory, Research & Practice*, 47(4), 464-476.
- Rusbult, C. E. (1980). Commitment and satisfaction in romantic associations: A test of the investment model. *Journal of Experimental Social Psychology*, 16(2), 172-186.
- Rusbult, C.E. (1983). A longitudinal test of the investment model: The development (and deterioration) of satisfaction and commitment in heterosexual involvements. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45, 101-117.
- Tabachnick B. G. ve Fidell L. S. (2015). Çok değişkenli istatistiklerin kullanımı. Baloğlu, M. (Çev. Ed.). Ankara: Nobel.
- Türk, E. G. ve Demirli Yıldız, A. (2017). Aşk biçemleri, ilişki doyumu ve yalnızlık: Üniversite öğrencileri üzerine bir çalışma. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 7(48), 97-109.
- Uysal Çelik, Z. (2018). Üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde sosyal ilgi düzeyleri ile çelişik duygulu cinsiyetçilik düzeyleri arasındaki ilişki. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Ünal, Ö. ve Akgün, S. (2022). Evlilikte çatışma çözme stillerinin evlilik uyumu ve doyumu ile ilişkisi. *Current Approaches in Psychiatry*, 14(3), 322-330.
- Watts, R. E. (2012). On the origin of the striving for superiority and of social interest. In Alfred Adler revisited (pp. 41-56). Routledge.
- Wei, M., Russell, D. W., Mallinckrodt, B. ve Vogel, D. L. (2007). The Experiences in Close Relationship Scale (ECR)-short form: Reliability, validity, and factor structure. *Journal of Personality Assessment*, 88(2), 187-204..
- Wei, M., Russel, D. W. ve Zakalik, R. A. (2005). Adult attachment, social self-efficacy, self-disclosure, loneliness and subsequent depression for freshmen college students: A longitudinal study. *Counseling Psychology*, 52(4), 602-614.
- Weiss, R. S. (1973). *Loneliness: The experience of emotion and social isolation*. Cambridge: MIT Press.

Extended Abstract

Introduction: Romantic relationships are defined as a type of close relationship based on the voluntariness of both people and mutually accepted (Colins, 2003). Romantic relationships have different functions such as satisfying the need for intimacy and contributing to personality development. For the continuation and quality of this close relationship, the satisfaction of individuals in a romantic relationship and the harmony in the relationship have an important effect. It is stated that individuals who are compatible in marriage are more energetic and have higher social interest levels (Raeshide & Kern, 1991). It is stated that negative interactions between partners cause a decrease in satisfaction in the relationship (Gottman, 1994). Again, studies show that partners focus on how they deal with conflict and how they resolve conflict (Kurdek, 1995). Adaptable individuals are modest, flexible, docile, loving, giving, and socially interested (Costa & McCrae, 1992). At this point, the level of social interest of the individual also makes positive contributions to the relationship (Leak & Leak, 2006). It is thought that the partners' having a common sense of humor and joint decision-making skills and the ability to handle conflicts in a constructive way increase the satisfaction in the relationship and this is important for the future of the relationship.

It's thought that it is important to investigate the situations that affect the togetherness and spending time of individuals who have a romantic relationship by examining the patterns that affect the identity and personality development of the human being, who is a social being, by maturing them, giving them a relational perspective in the transition to adulthood, and having such an impact on the subsequent relationship dynamics. In this context, it's aimed to examine the effects of social interest, perceived relationship satisfaction, partner's level of fun and conflict resolution styles in explaining the preferences of individuals in romantic relationships to spend time with their partners. It is thought that explaining the variables that predict the partners' spending time preferences will contribute to a better understanding of romantic relationship dynamics.

Method: The study was designed with the quantitative research method. The study group consists 309 people who have a romantic relationship. Multinomial logistic regression analysis was used for datas analyze.

Results: As a result of analysis conflict resolution styles aren't predictive but the perceived relationship satisfaction of the partners and the level of fun have a significant effect in both models in predicting the preferences of individuals in a romantic relationship to spend their time with friends or alone with their partner rather than apart from partner. Another result of this research, social interest level didn't have any effect in the first model established for the partners to spend their time together with their friends rather than spending their time separately; it has a significant effect on the second model.

Discussion & Conclusion: The results of this study revealed that the perceived relationship satisfaction variable made the greatest contribution to the prediction of the partners' preferences to spend their time apart, together with their friends, or alone, followed by the partner's level of fun and social interest variables, respectively. At this point, it is thought that the increase in the behaviors of the partners to spend time together will enable them to create more ready and healthier patterns for their future marital life and will lay the groundwork for close relationships with a high level of harmony and satisfaction.

Yazarlar Hakkında / About Authors

Yazarlar. Mehmet GÖKTAŞ, Hasan Kalyoncu Üniversitesi, mehmet.goktas@hku.edu.tr;
Beril ŞENDOĞAN, Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Doktora Öğrencisi, berilsen95@gmail.com; Demet YÜKSEL GEN, Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Doktora Öğrencisi, demet_yuksel@yahoo.com

Mehmet GÖKTAŞ, Hasan Kalyoncu University, mehmet.goktas@hku.edu.tr

Beril ŞENDOĞAN, Hasan Kalyoncu University, PhD student, berilsen95@gmail.com

Demet YÜKSEL GEN, Hasan Kalyoncu University, PhD student, demet_yuksel@yahoo.com

Çıkar Çatışması / Conflict of Interest

Yazarlar tarafından çıkar çatışmasının olmadığı rapor edilmiştir.
No conflict of interest was reported by the authors.

Fonlama / Funding

Herhangi bir fon desteği alınmamıştır.
No funding has been received.

ORCID

Mehmet GÖKTAŞ <http://orcid.org/0000-0003-3771-3488>

Beril ŞENDOĞAN <http://orcid.org/0000-0003-0392-333X>

Demet YÜKSEL GEN <http://orcid.org/0000-0001-5107-9538>